

Konfirmationstale, Mårslet 7. a d. 22 og 7. c d. 27. april 2018

Kære konfirmander!

Til sådan en stor dag som jeres konfirmation hører der naturligvis gaver i alle størrelser. Der er kun fornuftige forældre herinde i dag, så jeres forældre ved godt, at antallet af gaver og størrelsen på dem ikke siger så meget om den kærlighed, de omfatter jer med. Jeg har også en ekstra gave til jer. Den finder I under jeres stol, og I må godt tage den frem. (*bold dekoreret som en globus*)

Ligesom jeres forældre kunne jeg godt have lyst til at give jer hele verden. Den fristelse kunne jeg i hvert fald ikke modstå, så her har I... hele verden!

I forhold til det med store gaver, så kan dårlig samvittighed nogle gange få os til at prøve at gøre noget godt igen ved at købe os fra det. Vi kender nok alle sammen til at have en orm, der gnaver i sindet: Kunne vi ikke have gjort det lidt bedre?

Det er meget menneskeligt at ville det bedste og alligevel se, at det kan vi ikke altid leve op til. Og det er sådan, at alle de følelser, alle de forhold, der er noget vigtigt at sige om i vores liv, det er der fortællinger i Bibelen, der tager alvorligt og gerne vil have os i tale om. Det er ikke færdige regler, men historier, vi kan spejle os i for at blive lidt klogere på vores liv.

Det hele begynder med skabelsesberetningerne. Om hvor fantastisk alting var, da Gud skabte verden. Han glædede sig så meget over den, at han hver aften sukkede vel tilfreds, at det var godt. Den følelse, håber jeg også, I kan mærke i dag. Det er en glædens dag, en dag hvor alting bare føles godt. Det er jeres dag.

Men man kan sagtens føle glæde, selvom man nok synes, at noget kunne være bedre. Glæden bunder i at være del af noget større, i at livet grundlæggende føles godt, og i at I har tro og tillid til, at livet vil jer det godt.

Vi har alle en længsel i os efter, at alt skal blive og være godt. Man kan sige, at vi alle stræber mod Paradiset. I har måske som de teenagere I er, hørt jeres forældre sige: ”åh du var så sød, da du var lille”. Jeres forældre kan godt længes efter dengang, hvor I bare altid smilede til dem, og det med at svare igen, slet ikke var opfundet inde i jeres hoveder.

Men sådan kunne det jo ikke blive ved. Skabelsesberetningerne handler også om at blive smidt ud af barndommens land og ind i de voksnes verden. Vi voksne håber bare på, at I lander med begge ben på jorden -og hovedet op i himlen, vil jeg tilføje.

For det gælder om at have et godt udsyn over livet. Det kan man få på mange måder. Jeg har gerne villet være med til at danne jer til fornemmelsen af at være en del af noget større og at indse, at

vi har et ansvar for hinanden, mens vi med Bibelens tekster har uddybet både disse spørgsmål og svar ved at spørge: Hvad er egentligt et menneske for noget? Og hvilket ansvar har vi for hinanden? Derfor har vi været rundt i Århus' gader sammen med en tidligere hjemløs. For sådan kan livet også være. Derfor har vi set Rejsen på Moesgård, så vi har kunnet tale om, hvad det er for nogle elementer, der hører til at være menneske, uanset hvor i verden, man lever. Her lærte vi, at ritualer og tro hjælper mennesker med at føle sig hjemme i verden.

Jeres liv i verden foregår til dagligt i Mårslet. Men jeres omkreds fra det trygge hjem åbner sig mere og mere. Til efteråret skal I på udveksling i Tyskland, og flere oplevelser venter forude.

Samtidigt kan I også på et andet plan gøre jeres verden lille eller stor. Hvis I kun holder jer til det, I kan se, måle og veje, så bliver jeres verden til at overskue. Men den bliver også lille. Hvis I tager Gud med ind i jeres verden, så tør I også kigge jer langt omkring. For det giver tryghed, når I stoler på Guds kærlighed og omsorg, samtidigt med at det udfordrer jer på, hvem I er. Da kan jeres verden blive meget større. Det kan give mod til at møde mange nye mennesker på jeres vej, når I mærker, at der er én, der altid holder øje med jer og siger, at I er gode nok. Tro er et sted at høre hjemme.

Når I husker på, at I aldrig kan falde helt uden for, fordi I er blevet døbt, så bliver det måske også mindre farligt at gøre noget, hvor I risikerer, at andre vil tænke et eller andet om jer. Lad dem bare det.

Det gør ikke noget at falde lidt uden for. I Guds øjne er vi alle lige meget værd.

Når I lige om et øjeblik knæler ved alterskranken, så gør I det samme som rigtig mange mennesker har gjort før jer i denne kirke. Idet vi knæler for vor Gud og skaber, er vi alle lige.

Men i dag er det så ikke ved nadveren, men fordi I får konfirmationsvelsignelsen. Enkeltvist og alligevel sammen.

Ja, vi er samlet for at fejre den, I er hver især. Jer og ingen andre! Der er stor grund til glæde ved alle fester i dag. Tag glæden fra i dag med jer videre. Ja, så gå da ud i det, det fantastiske liv, gå ud i verden med stor tillid. Den verden I i dag har fået, kan I lege og spille med. –Til minde om, at Gud vil, at verden og livet tilhører jer. Tillykke med det!

Af Signe Høg